ഭീമോ മഹാനസാധ്യക്ഷോ ധനാധ്യക്ഷ: സുയോധന:
സഹദേവസ്തു പൂജായാം നകുലോ ദ്രവ്യ സാധനേ (10-75-4)
ഗുരുശുശ്രൂഷണേ ജിഷ്ണു: കൃഷ്ണ: പാദാവനേജനേ
പരിവേഷണേ ദ്രുപദജാ കർണ്ണോ ദാനേ മഹാമനാ: (10-75-5)
നിരൂപിതാ മഹായജ്ഞേ നാനാകർമ്മസു തേ തദാ
പ്രവർത്തന്തേ സ്മ രാജേന്ദ്ര രാജ്ഞ: പ്രിയചികീർഷവ: (10-75-7)

പരീക്ഷിത്ത് ചോദിച്ചു:
മഹർഷേ ദുര്യോധനനൊഴികെ എല്ലാവരും സന്തുഷ്ടരായിരുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടാണദ്ദേഹം അസന്തുഷ്ടനായത്?

ശുകമുനി തുടർന്നു:
രാജസൂയത്തിൽ മഹാരാജാവ് യുധിഷ്ഠിരൻ തന്റെ സഹോദരൻമാർക്ക് ഓരോരൊ ജോലികളേൽപ്പിച്ചിരുന്നു. ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ വിഭാഗത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണമായ ചുമതലകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭീമൻ അടുക്കളയുടെ കാര്യക്കാരൻ. സുയോധനന് ഖജാന. സഹദേവൻ അതിഥികളെ സ്വീകരിച്ചു. നകുലൻ കലവറ സൂക്ഷിച്ചു. അർജ്ജുനൻ ബ്രാഹ്മണരെ സൽക്കരിച്ചു. കൃഷ്ണൻ എല്ലാ അതിഥികളുടെയും കാലുകൾ കഴുകി. ദ്രൗപദി എല്ലാവർക്കും സമ്മാനങ്ങൾ നൽകി. ഇവരെല്ലാവരും മഹാരാജാവിനെ സന്തുഷ്ടനാക്കുവാൻ തക്കവിധം തങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്തു. യാഗപരിസമാപ്തിയിൽ യുധിഷ്ഠിരൻ ഗംഗയിൽ അവഭൃതസ്നാനത്തിന് പോയി. സ്വർഗ്ഗവാസികളടക്കം എല്ലാവരും ആഹ്ലാദിച്ചു. ശ്രീകൃഷ്ണനും തന്റെ പ്രിയതമമാരോടൊപ്പം ജലകേളിയാടി. പരസ്പരം വെള്ളം തട്ടിത്തെറിപ്പിച്ചു. അവരുടെ കമനീയമായ മേനികളിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ ഒട്ടിനിന്ന് മേനിയഴകും വടിവും പുറത്തു കാണായി. തുലോം നിഷ്കളങ്കമായ ഈ കേളികൾ കണ്ടുനിന്നവരിൽ അശുദ്ധമനസ്ക്കരായവരുടെയുള്ളിൽ ദുഷ്ട വിചാരങ്ങളുളവായി.

ചക്രവർത്തിയുടെ യാഗസ്നാനം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ പ്രജകളും ഗംഗയിൽ കുളിച്ച് പാപമുക്തി വരുത്തി. രാജാവ് എല്ലാവരിലും എല്ലാറ്റിലും പരംപൊരുളിനെ ദർശിച്ച് ഭഗവൽപൂജയായി അനേകം സമ്മാനങ്ങൾ വിതരണം ചെയ്തു. സർവ്വാന്തര്യാമിയായ ഭഗവാനെ അങ്ങിനെ ആരാധിച്ചു. പല അതിഥികളും രാജാവിനോട് യാത്ര പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവർ രാജാവിന്റെ അഭ്യർത്ഥനയെ മാനിച്ച് കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിച്ചു.

യുധിഷ്ഠിരന്റെ സമ്പത്തും ഐശ്വര്യവും ആത്മീയമാഹാത്മ്യവും എതിരാളിയായ ദുര്യോധനന് അസൂയയുണ്ടാക്കി. ദ്രൗപദിയിൽ അയാൾക്ക് അപ്പോഴും ആശയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അവൾ തന്റെ ഭർത്താക്കൻമാരെ സേവിക്കുന്നതുകണ്ട് ദുര്യോധനന്റെ ഹൃദയം തപിച്ചു. എരിതീയിൽ എണ്ണയൊഴിക്കും പോലെ മറ്റൊന്നുകൂടി സംഭവിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വാസ്തുശിൽപ്പിയായ മയൻ യുധിഷ്ഠിരനായി പണിതു കൊടുത്ത കൊട്ടാരത്തിന്റെ നിർമ്മിതി അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു. നിഴലു കൊണ്ടും വെളിച്ചം കൊണ്ടുമുള്ള മായാവിദ്യ കൊണ്ട് കൊട്ടാരത്തിന്റെ തറ ഒരു തടാകം പോലെ തോന്നിച്ചു. വെള്ളമുള്ളയിടം നിലം പോലെയും തോന്നിച്ചു. ദുര്യോധനൻ ഈ മായയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോയി. സഭയിൽ പ്രവേശിക്കേ ജലമെന്ന് കരുതി ദുര്യോധനൻ വസ്ത്രമുയർത്തിപ്പിടിച്ച് സൂക്ഷിച്ച് നടന്നു. നിലമെന്ന് കരുതിയയിടത്ത് വെള്ളത്തിൽ കാലുവഴുതി വീഴുകയും ചെയ്തു. സ്ഥലജലവിഭ്രാന്തിയിൽ ദുര്യോധനൻ വലയുന്നതു കണ്ട് ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പ്രോൽസാഹനത്തോടെ സഭയിലെ സ്ത്രീജനങ്ങൾ പെട്ടിച്ചിരിച്ചു. യുധിഷ്ഠിരൻ അവരോട് സംയമനം പാലിക്കാൻ പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ദുര്യോധനന് അതിയായ അപമാനം തോന്നി. അയാളുടനെ ഹസ്തിനാ പുരത്തേക്ക് മടങ്ങി. ഇതെല്ലാം ആരുടെയും കുറ്റമായിരുന്നില്ല. ഭഗവാൻ കൃഷ്ണന്റെ ദിവ്യേച്ഛ ആർക്കു വിവരിക്കാനാവും?